

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Ἐπιστολή πρὸς Ἐφεσίους

Ἡ Ἔφεσος ἦταν πανάρχαια πόλη, σάν τὴν Κόρινθο, κειμένη στὰ μικρασιατικά παράλια τοῦ Αἰγαίου. Τὴν ἐποχὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἦταν τέταρτη πόλη τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας μετὰ τὴν Ρώμη, τὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ τὴν Ἀντιόχεια. Ἡ Ἔφεσος ἦταν τὸ κυριώτερο κέντρο τοῦ Παύλου καὶ ἔμεινε σ' αὐτὴ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη πόλη, ἦτοι τρία ἔτη.

Ἡ πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολή ἦταν ἐγκύκλιος καὶ γι' αὐτὸ ἀπευθυνόταν καὶ σὲ ἄλλες πόλεις. Καὶ μετὰ τῶν πόλεων αὐτῶν στὴν Λαοδικεία· γι' αὐτὸ καὶ ὁ Παῦλος γράφει πρὸς τοὺς Κολασσαεῖς: «Ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων Ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε» (Κολ. 4,16). Ἐπιστολή πρὸς Λαοδικεῖς ἐννοεῖ ὁ ἀπόστολος τὴν πρὸς Ἐφεσίους. Ἐπειδὴ ἡ πρὸς Ἐφεσίους ἦταν ἐγκύκλιος δὲν ἔχει στό τέλος χαιρετισμούς, γιατί δὲν ἀπευθυνόταν μόνο σὲ μία πόλη.

Ἀφορμὴ γιὰ τὴν ὁποία γράφτηκε ἡ Ἐπιστολή ἦταν ἡ διείσδυση στὶς Ἐκκλησίες τῆς Μ. Ἀσίας αἰρετικῶν ποὺ ἀρνοῦνταν τὸν Κύριο. Καὶ κύριος, λοιπόν, σκοπὸς τῆς Ἐπιστολῆς ἦταν ἡ καταπολέμησή τους καὶ ἡ ἔγκαιρη ἐμπέδωση τῶν πιστῶν στὸ θεμέλιο τῆς πίστεως.

Ἡ Ἐπιστολή διακρίνεται σὲ δύο περίπου ἴσα μέρη, τὸ πρῶτο δογματικὸ (κεφ. 1-3) καὶ τὸ δεύτερο πρακτικὸ (κεφ. 4-6). Στὸ πρῶτο τὸ θέμα εἶναι «ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία Του» καὶ στὸ δεύτερο «πῶς πρέπει νὰ πολιτεύονται οἱ χριστιανοί, ποὺ εἶναι μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ». Ἡ Ἐπιστολή εἶναι ἀπὸ τίς πιό θεολογικές καὶ ὁ ἱερός Χρυσόστομος γράφει γι' αὐτή: «Ἔστι νοημάτων μεστή ὑψηλῶν καὶ δογμάτων»

καὶ «ὑψηλῶν σφόδρα γέμει τῶν νοημάτων καὶ ὑπερόγκων, ἃ γὰρ μηδαμοῦ ἐφθέγγετο, ταῦτα ἐνταῦθα δηλοῖ». – Ἡ Ἐπιστολή γράφτηκε στὴν Ρώμη κατὰ τὰ ἔτη 62-64.

Ἐπιστολή πρὸς Κολασσαεῖς

Οἱ Κολασσές, πόλη τῆς Μ. Ἀσίας, γειτνιάζει μὲ τὴν Φρυγία, τὴν κοιτίδα τῶν ἐκφύλων καὶ ὀργιαστικῶν μυστηρίων. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ ἀντέδρασε περισσότερο στὸν

ἐκχριστιανισμό, κρατοῦσε δὲ κατάλοιπα τῆς εἰδωλολατρίας μέχρι τὸ Ε' αἰῶνα. Τὸ εὐαγγέλιο στὶς Κολασσές κήρυξε ὄχι ὁ Παῦλος, ἀλλὰ ὁ μαθητὴς του Ἐπαφρᾶς, ὁ δὲ ἐκκλησιασμός τῶν πιστῶν γινόταν σὲ δύο τοῦλάχιστον οἰκίες, τοῦ Νυμφᾶ καὶ τοῦ Φιλήμονα. Σ' αὐτὴ τὴν ἐκκλησία στέλνει ὁ Παῦλος τὴν πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολή διὰ τοῦ Τυχικοῦ μὲ τὴν ἐντολή νὰ τὴν ἀναγνώσουν καὶ οἱ γείτονές τους Λαοδικεῖς.

Μᾶς ἐνδιαφέρει ἰδιαίτερα νὰ γνωρίσουμε τὸν σκο-

πό γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔγραψε τὴν Ἐπιστολή αὐτή, γιὰ νὰ καταλάβουμε καὶ τὸ περιεχόμενό της: Διάφοροι ψευδαπόστολοι, ἰουδαίζοντες καὶ παγανίζοντες, ἐχθροὶ τοῦ Παύλου, διείσδυσαν στὶς Ἐκκλησίες τῆς Μ. Ἀσίας καὶ κατέστησαν τίς Κολασσές κέντρο τους. Αὐτοὶ οἱ αἰρετικοί, ὅπως φάνηκε ἀργότερα, ἀρνοῦνταν τὸν Κύριο καὶ ζοῦ-

σαν καὶ δίδασκαν τὸν ἔκλυτο βίον· στὴν ἀρχὴ ὅμως ἐμφανίστηκαν ὡς εὐσεβεῖς ἀσκητές, μὲ τὰ προσχήματα τῆς «ταπεινοφροσύνης» καὶ τῆς «ἀφειδίας σώματος». Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἀποτελοῦσαν τὸ ψεύτικο θρησκευμά τους, ποὺ ὁ Παῦλος ὀνομάζει «ἐθελοθρησκεία», δηλαδή «θρησκεία κατὰ τὰ γούστα», ὅπως λέγουμε. Ἡ «ταπεινοφροσύνη» συνίστατο στὸ ὅτι δίδασκαν τὴν «θρησκεία τῶν ἀγγέλων». Ἔλεγαν, δηλαδή, ὅτι εἶναι ἀμαρτωλὴ τόλμη νὰ λατρεύει κανεὶς κατ' εὐθεῖαν τὸν Χριστὸ καὶ ἡ εὐσέβεια ἀπαιτεῖ νὰ ἀποτείνεται στοὺς ἀγγέλους. Ἡ «ἀφειδία σώματος» συνίστατο σὲ ὑπερβολικὴ νηστεία, σὲ ἰσόβιο ἀποχὴ ὀρισμένων τροφῶν καὶ μάλιστα τοῦ κρέατος, σὲ ἄσκοπη κάκωση τῆς σαρκός. Ὡς πηγὴ διδασχῆς τους οἱ αἰρετικοὶ αὐτοὶ εἶχαν πολλὰ ὄραματα, ποὺ ὁ Παῦλος θεωροῦσε ὡς ἀποκυήματα ἀνισορρόπου φαντασίας. Ὅλο αὐτὸ τὸ θρησκευτικὸ σύστημά τους οἱ αἰρετικοὶ αὐτοὶ τὸ ὀνόμαζαν «σοφία», γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος στὴν πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολή του ἐλέγχει ὡς ψευδοσοφία τὴν λεγομένη «σοφία» τῶν αἰρετικῶν. Αὐτὴ ἡ «σοφία» ἀργότερα ὀνομάστηκε «γνώσις» καὶ ἀπὸ τὸν Παῦλο «ψευδῶνυμος γνώσις». Οἱ αἰρετικοὶ αὐτοὶ παρέμειναν γνωστοὶ στὴν ἱστορία ὡς «γνωστικοί».

Ἡ Θεία Λειτουργία (κ᾿ μέρος)

ΑΝΩ ΣΧΩΜΕΝ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Τώρα πού προχωράει ακόμη περισσότερο ἡ θεία Λειτουργία καί εἰσέρχεται πιά στά ιερά ἄδυτα, στήν προσφορά τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς, νά πῶς πρέπει νά τήν παρακολουθήσουμε: «*Ἄνω σχῶμεν τάς καρδίας*!»¹ Ἔτσι λέει τώρα ὁ ἱερέας. Ψηλά οἱ καρδιές μας! Ἄς ἀφήσουμε κάτω τίς βιοτικές μέριμνες καί φροντίδες. Πρέπει νά πετάξουμε, πρέπει νά γίνουμε ἀετοί, διότι «*ὅπου ἐάν ἦ τό πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί*»². «*Καί ποῖον εἶναι τό “πτώμα” παρά τό πανάγιον τοῦ Χριστοῦ Σῶμα, διά τῆς πτώσεως καί τοῦ θανάτου τοῦ ὁποῖου ἡμεῖς ἀνέστημεν;*»³. «*Ἄνω σχῶμεν τάς καρδίας*», λοιπόν, πρὸς τά ἄνω, «*οὗ ὁ Χριστός ἐστίν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος*»³. Ἄς γίνουμε ἀετοί, γιατί «*ἀετῶν οὐ κολοιῶν (=καλιακούδων) αὕτη ἡ Τράπεζα*»⁴.

Κάποτε ὁ Χριστός πῆρε τους τρεῖς μαθητές μου, τόν Πέτρο, τόν Ἰάκωβο καί τόν Ἰωάννη καί τούς ἀνέβασε σε ὑψηλό ὄρος καί ἐκεῖ μεταμορφώθηκε ἐνώπιόν τους. Ἔτσι σέ ὄρος ὑψηλό πρέπει νά ἀνεβοῦμε – «*ἄνω σχῶμεν τάς καρδίας*» – γιά νά ἀπολαύσουμε τό θαῦμα τῆς λειτουργικῆς μεταμορφώσεως.

Ψηλά, στό ὄρος Μορία, ἀνέβηκε ὁ Ἀβραάμ γιά νά προσφέρει τήν θυσία τοῦ υἱοῦ του Ἰσαάκ καί ἡ θυσία αὕτη προτυπώνει τήν θυσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στόν Γολγοθᾶ, πού ζοῦμε στήν θεία Λειτουργία, τήν ὥρα τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς, ὅπου βρίσκεται τώρα ἡ θεία μας Λειτουργία.

Ψηλά ἄς ἀνεβοῦμε καί μεῖς, «*ἄνω σχῶμεν τάς καρδίας*», λοιπόν. Ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν Ἀβραάμ ἦταν νά ἀνεβεῖ μόνος του στό ὄρος, μόνος με τόν Ἰσαάκ. Ἔτσι καί μεῖς, λέγει κάπου ὁ Χρυσόστομος, ἄς μὴν ἀφήσουμε κανένα πάθος νά ἀνεβεῖ μαζί μας στόν τόπο τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς. Στήν ἀνάβασή μας αὕτη, λέει πάλι ὁ Χρυσόστομος, πρέπει τρόπον τινά, νά βγοῦμε ἔξω ἀπό τήν φύση μας, νά μὴν ἔχουμε τίποτε τό ἀνθρώπινο· γιατί καί ὁ Ἀβραάμ ἂν δέν ἔβγαине ἀπό τήν φύση του, ἂν σκεπτόταν ἀνθρωπίνως, δέν θά ἔσφαζε ποτέ τό παιδί του.

«*Ἄνω σχῶμεν τάς καρδίας*», λοιπόν. Ἀλλά

χρειάζεται ἀνυψωτικό μηχανήμα γιά νά ἀνεβοῦμε ψηλά! Ὄταν ὁ ἱερέας ἐκφωνεῖ τόν λόγο αὐτόν «*ἄνω σχῶμεν τάς καρδίας*» ἐκτείνει τά χέρια του καί διαγράφει ἔτσι τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Αὐτό εἶναι τό ἀνυψωτικό μηχανήμα πού μᾶς ἀνεβάζει στά ὕψη: Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου! Ἀλλά καί πάλι, ἂν δέν μᾶς σύρει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ πρὸς τά ἄνω, δέν θά πετύχουμε τήν ἀνύψωσή μας.

Εἶναι πολύ ὠραῖος αὐτός ὁ λόγος τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου:

«*Εἰς τά ὕψη διά μηχανῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστίν Σταυρός, σχοινίῳ χρώμενοι τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ*»⁵. Μέ τήν Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέ τήν θεώρηση τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου ἀνεβαίνει κι ὅλο ἀνεβαίνει ἡ ψυχή. Κι ὅσο περισσότερο ἀνεβαίνει,

τόσο περισσότερο ὕψος λαχταρᾷ. Καί δέν εἶναι μόνη στό ἀνέβασμά της αὐτό. «*Ἄνω σχῶμεν τάς καρδίας*». Ὅλοι μαζί δηλαδή. Αὕτη ἡ συνανάβαση, ἡ προτροπή ὅλοι μαζί ν' ἀνεβοῦμε στά ὕψη, δυναμώνει τά φτερά τῆς ψυχῆς γιά μεγαλύτερο πέταγμα. Καί ὁ κόπος τῆς πού καταβάλλει γι' αὐτό τό πέταγμα δέν κουράζει, ἀλλά ξεκουράζει καί δυναμώνει. Λέει σχετικᾶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης: «*Ἀκατάπαυστα πορεύεται ἡ ψυχή πρὸς τά ἄνω ἀνανεώνοντας συνεχῶς, μέ τά ὅσα ἤδη κατόρθωσε, μέ τίς δυνάμεις γιά τό πέταγμα*».

Λέγοντας ὁ ἱερέας «*Ἄνω σχῶμεν τάς καρδίας*» σαν νά λέει: Ἀνεβαίνετε – ἀνεβαίνετε! Καί ἀνεβαίνει ἀσταμάτητα ἡ ψυχή. Καί ὅσο ἀνεβαίνει τόσο περισσότερο ὕψος λαχταρᾷ. Ζητᾷ τόν Θεό· θέλει νά τόν δεῖ ὅπως Ἐκεῖνος εἶναι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΩΜΕΝ ΤΩ ΚΥΡΙΩ

Ἀφοῦ στήν προτροπή τοῦ ἱερέα «*Ἄνω σχῶμεν τάς καρδίας*» ἀπαντήσαμε «*Ἐχομεν πρὸς τόν Κύριον*», εἴμαστε ἔτοιμοι πιά, προχωροῦμε νά προσφέρουμε τήν θεία Εὐχαριστία. Αὐτό σημαίνει τό «*Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ*», πού λέει τώρα ὁ ἱερέας. Ἄς εὐχαριστήσουμε τόν Κύριο προσφέροντας τό Μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας. Γιατί τό ἱερώτατο αὐτό Μυστήριο καλεῖται «*Εὐχαριστία*»; Γιατί ὁ Κύριος εὐχαρίστησε τόν Θεό, ὅταν τό παρέδωσε (Ματθ. 26,26)· ἀλλά ἡ ὀνομασία τῆς θείας Λειτουργίας ὡς «*Εὐχαριστία*» μᾶς παρακινεῖ νά εὐχαριστοῦμε καί ἐμεῖς τόν Θεό γιά τίς πολλές εὐεργεσίες καί χάριτες πού μᾶς παρέδωσε διά μέσου τοῦ Μυστηρίου αὐτοῦ.

Συνεχίζεται...

¹ Ματθ. 24,28

² Πρωτοπρεσβύτερος Καλλίνικος, εἰς Ὁ Χριστιανικός ναός καί τά... Ἐκδόσεις «Γρηγόρη», σελ. 341.

³ Κολ. 3,1

⁴ ἰ. Χρυσόστομος, ὁμιλία κδ' εἰς Α' Κορ. MPG 61,204.205.

⁵ ΒΕΠ 2,266

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΓΙΟΓΚΑ ΚΑΙ Ο ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ

Τά ὅσα θά ἐκτεθοῦν παρακάτω δέν ἔχουν σκοπό νά φοβίσουν τούς λάτρεις τῆς γιόγκα καί τοῦ διαλογισμοῦ, ἀλλά νά πληροφορήσουν γιά ἐκεῖνα πού ὀφείλουν νά γνωρίζουν οἱ ἀσκούμενοι καί ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΤΑ ΕΧΟΥΝ ΠΕΙ.

Ἀκόμη θέλουμε νά ἐπισημάνουμε ὅτι δέν πρόκειται γιά ἓνα ἀθῶο παιχνίδι χαλάρωσης καί δέν θυμίζονται οἱ ἐπιδόσεις τῶν γιόγκι ἀθλοπαιδιές, ἀλλά ἔχει νά κάνει μέ θρησκεία καί μεταφυσικό χῶρο καί ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ, ὅπως ἐπισημαίνουν εἰδικοί μελετητές στό χῶρο τῆς ἀθλητιατρικῆς.

Ὅπως θά διαπιστώσουν μάλιστα οἱ ἀναγνώστες, οἱ πηγές ἀπό τίς ὁποῖες ἀντλοῦμε τά στοιχεῖα πού ἀναφέρουμε δέν εἶναι τυχαῖες, ἀλλά πρόκειται γιά μεγάλα ὀνόματα διδασκάλων τῆς ἄπω ἀνατολῆς καί ἀπό συγγραφεῖς πού σπατάλησαν πολλά χρόνια ἀπό τή ζωή τους στή μελέτη τῆς ἰνδουιστικῆς φιλοσοφίας, τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καί τοῦ ἀθλητισμοῦ.

Γιόγκα σημαίνει λοιπόν «ένωση», ἀλλά στά σανσκριτικά σημαίνει καί «ἀσπίδα» (λατινικά: jugum), δηλαδή ἀναζήτηση προστατευτικῆς δύναμης. Ἔχει σκοπό, μέ διάφορες τεχνικές πού περιλαμβάνει, νά ἐνώσει τόν ἄνθρωπο μέ τό θεῖο στοιχεῖο πού ὑπάρχει μέσα του. Οἱ ἀρχές τῆς γιόγκα ἀνευρίσκονται στίς Οὐπανισάδες καί τήν Μπαγκαβάτ-Γκιτά, ἰνδουιστικά ἐρμηνευτικά θρησκευτικά κείμενα τό πρῶτο καί μεγάλης ἀξίας ἱερό γιά τόν Ἰνδουισμό βιβλίο τό δεύτερο. Ἔχει ἐπομένως ἡ γιόγκα ἀπωανατολίτικη προέλευση καί, ὅπως θά διαπιστώσουμε, τό περιεχόμενό της διαφέρει πλήρως ἀπό ἐκεῖνο τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Σκοπός τῆς γιόγκα εἶναι ἡ ἀπελευθέρωση κάθε ψυχῆς ἀπό τά δεσμά της, δηλαδή ἀπό τό σῶμα (πού τό θεωροῦν δευτερεύον στοιχεῖο τοῦ ἀνθρώπου) καί ἀπό τήν μετεμψύχωση, τούς «πάμπολλους στούς αἰῶνες κύκλους γεννήσεων καί θανάτων, μέ τελικό προορισμό νά γυρίσει καί νά ἐνωθεῖ μέ τόν Ὑπερανό τῆς Νιρβάνα. Οἱ ἄνθρωποι, σύμφωνα μέ τή θεωρία αὐτή, γεννιοῦνται φτωχοί, ἄρρωστοι, στό περιθώριο κ.λπ. γιατί σέ προηγούμενη ζωή τούς ὑπῆρξαν κακοί, ἄδικοι, ἐκμεταλλευτές κ.α. Ἄρα, πρέπει νά δεχθοῦν τήν ἄσχημη κατάστασή τους γιά νά ἐξιλεωθοῦν σέ ἐπόμενη ζωή. Ἔτσι βέβαια παραλύεται ἐξαιτίας ἐσφαλμένων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων ἡ ἀνάγκη γιά ἀλλαγῆ, γιά ἐπανάσταση, ὁ ἀγῶνας γιά κοινωνική δικαιοσύνη, γιά νέες κατακτήσεις κ.λπ.

Συνεχίζεται...

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΘΩΜΑΣ (6 Ὀκτωβρίου)

Ὁ Ἀπόστολος Θωμάς ἀνῆκε σέ οἰκογένεια ἀλιέων καί ἦταν κατηριθιμμένος στόν χορό τῶν δώδεκα Ἀποστόλων. Εἶναι γνωστός κυρίως ἀπό τό γεγονός ὅτι ζήτησε νά δῆ καί νά ψηλαφήσει τούς τύπους τῶν ἤλων στά χέρια καί τήν πλευρά τοῦ Χριστοῦ.

Ὅπως εἶναι γνωστόν, ὁ Ἀπόστολος Θωμάς ἀπουσίαζε ὅταν ὁ Χριστός, μετά τήν Ἀνάστασή Του, ἐπισκέφθηκε τούς Μαθητές Του στό ὑπερῶον ὅπου ἦσαν συνηγμένοι. Ὄταν πληροφορήθηκε τά σχετικά μέ τήν ἐπίσκεψη τοῦ Χριστοῦ, ἐζήτησε νά Τόν δῆ καί νά Τόν ψηλαφήσει. Ὄταν, τελικά, πραγματοποιήθηκε ἡ συνάντηση αὐτή μετά ἀπό ὀκτώ ἡμέρες, ὁ Θωμάς Τόν ὁμολόγησε Κύριο καί Θεό Του.

Τά περιστατικά τῆς ζωῆς του, κυρίως ὅσα ἔχουν σχέση μέ τήν πίστη του καί μέ τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖον αὐτή ἐκφράζεται, μᾶς δίνουν τήν ἀφορμή νά τονίσουμε τά ἀκόλουθα:

Πρῶτον. Ἔχει ἐπικρατήσει ἡ ἄποψη ὅτι ὁ Ἀπόστολος Θωμάς ἦταν ἄπιστος, ἐπειδή ζήτησε νά δῆ μέ τά μάτια του καί νά ψηλαφήσει μέ τά χέρια τοῦ τόν Ἀναστάντα Χριστό.

Κατά τήν διδασκαλία τῶν Πατέρων μᾶς ὁ Θωμάς δέν ἦταν ἄπιστος Ἀπόστολος, ὅπως ἐμεῖς νομίζουμε καί ἐννοοῦμε τήν ἀπιστία, ἀλλά ἤθελε νά προχωρήσει ἀπό τήν πίστη ἐξ ἀκοῆς στήν πίστη ἐκ θεωρίας. Ἡ πίστη ἐξ ἀκοῆς εἶναι ἡ πίστη πού συνδέεται μέ τίς πληροφορίες πού μᾶς δίνουν οἱ ἄλλοι. Οἱ Μαθητές διαβεβαίωναν τόν Ἀπόστολο Θωμά ὅτι εἶδαν τόν Χριστό, ὅμως ἐκεῖνος δέν ἀρκέστηκε στήν πίστη αὐτή ἀλλά ἤθελε νά προχωρήσει στήν πίστη ἐκ θεωρίας, ἤθελε νά δεῖ προσωπικά τόν Χριστό. Ὄποτε ὁ Χριστός τόν ἄφησε μιά ὀλόκληρη ἐβδομάδα νά εἶναι κατηχούμενος καί στήν συνέχεια ἐμφανίσθηκε γιά νά τοῦ δώσει τήν πίστη ἐκ θεωρίας. Τότε ὁ Θωμάς εἶπε: «Ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου»

Δεύτερον. Ὁ Χριστός ὅταν ἐπισκέφθηκε καί πάλι τούς Μαθητές Του μετά ἀπό ὀκτώ ἡμέρες, κάλεσε τόν Ἀπόστολο Θωμά νά ψηλαφήσει τά σημάδια τῶν πληγῶν στό Σῶμα Του. Τότε ὁ Ἀπόστολος Θωμάς Τόν ἀνεγνώρισε καί Τόν ὁμολόγησε Κύριο καί Θεό του. Τόν ἀνεγνώρισε ἀπό τίς πληγές τοῦ Σταυροῦ, οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν σημάδι τῆς ἀγάπης Του, ἀλλά καί τῆς δυνάμεώς Του. Τήν ὁμολογία τοῦ Θωμά οἱ ἅγιοι Πατέρες τήν ὀνομάζουν σωτήριο. Καί πραγματικά ὁδηγεῖ στήν σωτηρία ὅλους ἐκείνους πού τήν ἀπευθύνουν στόν Χριστό ἐκζητώντας ταπεινά το ἔλεός Του.

Ἡ πραγματική πίστη εἶναι ἄμεσα συνδεδεμένη μέ τήν ἀγάπη καί τόν πόνο. Ὅποιος ἔχει βρῆ μέσα του τόν Χριστό, διά τῆς ὑπακοῆς στήν Ἐκκλησία, αὐτός Τόν ὁμολογεῖ καθημερινά μέ τήν ζωή του καί κυριολεκτικά λιώνει ἀπό τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί τόν πλησίον.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2014

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	
Μήν Οκτώβριος έχων ημέρας 31 Η ημέρα έχει ώρας 11 και 1 νύξ ώρας 13			1 Άγιασμός 8.30 π.μ.	Η ακολουθία του Εσπερινού θα τελεῖται καθημερινῶς στο Ναό μας 7.00 μ.μ.		4 Άγ.Ιεροθέου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. Εσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ.	
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ							
	ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	
5 ΚΥΡΙΑΚΗ Β' Λουκά Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Κέρασμα καφέ Αρχονταρίκι 10.00 π.μ.	Διανομή Τροφίμων 10-12 π.μ.	Γαλλική γλώσσα 5.30-6.30 μ.μ.	Αγγλική γλώσσα 5.30-6.30 μ.μ. παιδικό τμήμα 6.30-7.30 μ.μ. τμήμα ενηλίκων	Τράπεζα αγάπης 11-12 π.μ. Βυζαντινή Μουσική Α' 6-7 Τυπικό 7-8 Β' 8-9	Εβδομαδιαία Ομιλία π.Χρυσοβαλάντη 6-7 μ.μ. Απόδειπνο & Θ.Μετάληψη 7.00 μ.μ.	Κατηχητικό Α' 4-5 Β' 5-6 Γ' 6-7 Καθημερινῶς τελείται το απόγευμα ο Εσπερινός
12 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἀγίων Πατέρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τράπεζα αγάπης 11-12 π.μ.					ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ 8.30 μ.μ. ἕως 01.00 π.μ.	
19 ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' Λουκά Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Άγ.Γερασίμου & Άγ.Ἀρτεμίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.				Τὸ μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως τελεῖται κάθε Τρίτη. Στις 7,21 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τις 10 π.μ. 14 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τις 5.30 μ.μ.	25 Πανηγυρικός Ἐσπερινός Ἁγίου Παρεκκλήσια Πευκοφύτου & Λ. Μαραθῶνος 6.00 μ.μ.	
26 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἀγ.Δημητρίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		28 Ἀγ.Σκέπτης Παναγίας Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ		Ι ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΛΟΦΟΥ ΝΥΜΦΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ		Οἱ ἱερεῖς διακονοῦν στο Κοιμητήριο κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.	

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἱ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου & Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἀγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἀγ. Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Ἔτος 3^ο Τεύχος 33^ο Ὀκτώβριος 2014